

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er mars 2011

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code
d'instruction criminelle,
organisant un recours
contre les arrêts
de la cour d'assises**

(déposée par
Mme Marie-Christine Marghem)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 maart 2011

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van strafvordering, waarbij wordt voorzien
in de mogelijkheid om hoger beroep
in te stellen tegen de arresten
van het hof van assisen**

(ingediend door
mevrouw Marie-Christine Marghem)

RÉSUMÉ

Les décisions du jury d'assises ne sont actuellement pas susceptibles d'appel alors que les décisions rendues en matière criminelle par des juges professionnels le sont.

Selon l'auteure, cette différence de traitement ne se justifie pas. Elle propose donc d'organiser un système de réexamen de la décision prise par un jury d'assises et envisage l'appel de ces décisions devant une autre cour d'assises qui jugerait à nouveau.

SAMENVATTING

Tegen vonnissen van de assisenjury kan thans geen hoger beroep worden ingesteld, terwijl dat tegen vonnissen die beroepsmagistraten in criminele zaken hebben gewezen, wél kan.

Volgens de indienster is dat verschil in behandeling niet gerechtvaardigd. Zij stelt dan ook voor te voorzien in een regeling waarbij de door een assisenjury genomen beslissing opnieuw kan worden behandeld; zij denkt daarbij met name aan de mogelijkheid om tegen dergelijke beslissingen hoger beroep in te stellen bij een ander hof van assisen, dat dan tot een nieuwe berechting zou overgaan.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
sp.a	:	socialistische partij anders	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
VB	:	Vlaams Belang	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
LDD	:	Lijst Dedecker	
INDEP-ONAFH	:	Indépendant - Onafhankelijk	

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>		<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	
<i>Commandes:</i>		<i>Bestellingen:</i>	
Place de la Nation 2		Natieplein 2	
1008 Bruxelles		1008 Brussel	
Tél. : 02/ 549 81 60		Tel. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.lachambre.be		www.dekamer.be	
e-mail : publications@lachambre.be		e-mail : publicaties@dekamer.be	

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans le cadre de deux arrêts de cour d'assises ayant récemment fait débat au sujet de la manière dont le jury forme sa conviction, la confiance en l'institution du jury populaire semble ébranlée.

Est-il vrai que le peuple ne peut pas se tromper? Est-il vrai que le peuple rend sa sentence et que jamais celle-ci ne pourra être révisée en fonction d'un nouvel examen des faits? N'importe quel petit délinquant condamné à deux mois de prison avec sursis peut interjeter appel mais un prévenu condamné en cour d'assises à vingt ans de réclusion ne le peut pas.

Comment justifier, autrement que par une sorte d'adhésion sacramentelle au jury populaire, que des juges professionnels peuvent se tromper mais que les jurés, eux, seraient infaillibles?

Comment justifier qu'un appel soit possible dans le premier cas et pas dans le second? Le droit international renforce la nécessité d'une réponse à cette question, puisque le protocole additionnel n° 7 à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950 prescrit, en son article 2.1, que tout condamné a le droit de faire réexaminer sa cause par une juridiction supérieure. Ce texte est d'ailleurs analogue à celui de l'article 14, point 5, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques.

Il convient donc d'organiser un système de réexamen de la décision prise par un jury d'assises.

Ce type d'appel, qui n'est donc pas hiérarchique, a été instauré en France où une réforme est intervenue¹, prévoyant un appel tournant, ou appel circulaire.

La cour d'assises d'appel ne confirme pas ou n'infirme pas le verdict de la première cour d'assises. Elle juge à

¹ Articles 380-1 et 380-2 du Code de procédure pénale français.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Onlangs hebben twee arresten van het hof van assisen een debat teweeggebracht over de manier waarop de jury tot zijn overtuiging komt. Zulks lijkt vertrouwen in het orgaan dat de volksjury is, te hebben aangetast.

Klopt het wel dat het volk zich niet kan vergissen? Klopt het dat het volk uitspraak doet en dat die beslissing nimmer kan worden bijgestuurd in het licht van nieuw feitenonderzoek? Om het even welke "kruimeldief" die tot een lichte gevangenisstraf van twee maanden met uitstel werd veroordeeld, kan tegen dat vonnis beroep instellen, maar een verdachte tegen wie het hof van assisen twintig jaar opsluiting heeft uitgesproken, kan dat niet.

Of beschouwt men de volksjury misschien als een soort onaantastbare instantie? Hoe valt het anders te verklaren dat men staande kan houden dat beroepsmagistraten zich wél kunnen vergissen, terwijl juryleden onfeilbaar zouden zijn?

Hoe valt het te rechtvaardigen dat hoger beroep in het eerste geval wél, maar in het tweede geval niét mogelijk is? Ook internationaalrechtelijk rijst overigens nog scherper de noodzaak een antwoord op die vraag te formuleren: zo bepaalt artikel 2.1. van protocol nr. 7 bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden dat "iedereen die door een gerecht is veroordeeld wegens een strafbaar feit, (...) het recht (heeft) zijn schuldigverklaring of veroordeling opnieuw te doen beoordelen door een hoger gerecht". Die tekst is trouwens dezelfde als die van artikel 14, punt 5, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

Het is dus zaak een regeling uit te werken waarbij een door een assisenjury gewezen beslissing opnieuw kan worden behandeld.

Dat soort beroep, waarvoor dus geen hiërarchisch hoger rechtscollege wordt aangezocht, noemt men in Frankrijk, waar men op dat punt een hervorming heeft doorgevoerd¹, *appel tournant* of *appel circulaire*.

Daarbij ligt het niet in de bedoeling dat het in hoger beroep uitspraak doende hof van assisen het door het

¹ Artikelen 380-1 en 380-2 van het Franse *Code de procédure pénale*.

nouveau. On peut trouver une similitude dans le renvoi à une cour d'assises après cassation

Conformément à l'exemple français, qui n'admet pas uniquement l'appel en cas d'acquiescement et qui prévoit même une possibilité supplémentaire d'appel en cas d'acquiescement², il nous paraît utile de prendre également en compte la victime qui peut estimer que des éléments susceptibles de fonder la culpabilité n'ont pas été suffisamment pris en compte.

Pour l'auteur de la proposition, l'appel n'est pas une "seconde chance". C'est une garantie de meilleure administration de la justice par un nouvel examen, et cela qu'on ait été déclaré coupable ou innocent. Dès lors, l'appel du prévenu, du ministère public ou, le cas échéant, des parties civiles peut s'exercer dans tous les cas. Évidemment, suivant la conception traditionnelle, le seul appel du prévenu ne peut aboutir à un alourdissement de la sanction qui lui aurait été infligée³.

On dira que l'instauration d'un second degré de juridiction pour les arrêts de cour d'assises peut être perçu comme un élément de lenteur et de lourdeur. Il faut toutefois nuancer. En effet, la Cour de cassation n'étant susceptible d'intervenir qu'après le niveau de la cour d'assises d'appel, le formalisme au niveau de la cour d'assises statuant tant en premier qu'en dernier ressort évoluera, notamment par le biais de la présente proposition de loi, dans le sens d'une plus grande simplification, l'appel étant possible. Par ailleurs, afin que le prévenu soit jugé de manière définitive dans un délai raisonnable, la proposition prévoit que la Cour de cassation fixe le délai endéans lequel la cour d'assises doit se réunir.

Un reproche fondé sur l'augmentation des coûts pourrait aussi être formulé.

² Article 380-2 du même Code français, qui donne le droit au procureur général de faire appel, uniquement dans le cas d'une décision d'acquiescement.

³ Voir en ce sens l'article 380-3 du même Code français, aux termes duquel: "La cour d'assises statuant en appel sur l'action publique ne peut, sur le seul appel de l'accusé, aggraver le sort de ce dernier."

eerste hof van assisen gewezen vonnis zou bevestigen dan wel vernietigen. Dat hof doet de berechting over. Iets gelijkaardigs bestaat in de verwijzing naar een hof van assisen na cassatie.

Overeenkomstig het Franse voorbeeld, dat hoger beroep niet alleen toestaat in geval van vrijspraak, en dat zelfs een extra mogelijkheid aanbiedt om hoger beroep in te stellen in geval van vrijspraak², lijkt het ons nuttig om ook het slachtoffer in aanmerking te nemen, dat de mening toegedaan kan zijn dat er elementen voorhanden zijn op basis waarvan men tot schuld zou kunnen concluderen, en die tijdens het proces onvoldoende aan bod zijn gekomen.

Voor de indienster van het wetsvoorstel is het er bij hoger beroep niet om te doen iemand een "tweede kans" te gunnen. Dat beroep garandeert een betere berechting door een nieuw onderzoek, ongeacht of daarbij iemand schuldig dan wel onschuldig werd verklaard. Het door de beklaagde, het openbaar ministerie of in voorkomend geval de burgerlijke partijen ingestelde beroep moet dan ook in alle gevallen mogelijk zijn. Traditioneel gaat men er uiteraard van uit dat alleen het beroep dat de beklaagde instelt, tot een zwaardere straf kan leiden³.

Er wordt soms gesteld, in verband met de arresten van het hof van assisen, dat de invoering van een tweede niveau van rechtspraak kan overkomen als een element dat de procedure trager doet verlopen en logger maakt. Daarbij moet echter een aantal nuanceringen worden aangebracht. Het Hof van Cassatie kan immers alleen optreden na het in hoger beroep uitspraak doende hof van assisen. Thans stelt men een extreem doorgedreven formalisme vast met een hof van assisen dat in eerste én in laatste aanleg uitspraak doet. Het ligt zeker in de lijn der verwachtingen dat met dit wetsvoorstel een en ander eenvoudiger zal worden, wanneer hoger beroep mogelijk is. Dit wetsvoorstel beoogt tevens een definitieve berechting van de beklaagde binnen een redelijke termijn; daartoe voorziet het erin dat het Hof van Cassatie de termijn vaststelt waarbinnen het hof van assisen dat uitspraak doet in hoger beroep, in vergadering moet bijeenkomen.

Het is niet ondenkbaar dat sommigen ook kritiek zouden uiten op de hogere kosten die een en ander met zich brengt.

² Artikel 380-2 van datzelfde Franse Wetboek, dat de procureur-generaal uitsluitend in het geval van een beslissing tot vrijspraak, het recht geeft in hoger beroep te gaan.

³ Zie in die zin, artikel 380-3 van hetzelfde Franse Wetboek, luidens hetwelk "La cour d'assises statuant en appel sur l'action publique ne peut, sur le seul appel de l'accusé, aggraver le sort de ce dernier."

Nous pensons toutefois qu'un État ne module pas ses responsabilités essentielles uniquement en fonction du coût qu'elles engendrent.

Outre le fait que les garanties à donner au justiciable et les textes internationaux exigent l'organisation d'une voie de recours contre les arrêts de cour d'assises, il ne faut pas se focaliser sur quelques procès d'assises qui se sont tenus pendant des mois. Dans la grande majorité des cas, les audiences ne dépassent pas quelques jours, voire une semaine. L'exemple français démontre que seuls 25 % des arrêts d'assises font l'objet d'un recours en appel. Cela ne constituera donc pas une charge inacceptable pour les finances publiques.

Marie-Christine MARGHEM (MR)

Wij zijn evenwel de mening toegedaan dat een Staat de essentiële verantwoordelijkheden die hij moet opnemen, niet alleen behoort af te stemmen op de kosten die daaruit voortvloeien.

Naast het feit dat aan de rechtzoekende waarborgen moeten worden geboden, en naast de internationaal-rechtelijke teksten die eisen dat hoger beroep kan worden ingesteld tegen de arresten van het hof van assisen, moet men ook verder kijken dan enkele assisenprocessen die maandenlang hebben aangesleept. In het overgrote deel van de gevallen worden de processen in enkele dagen, of hooguit een week afgerond. Uit het Franse voorbeeld blijkt dat tegen amper 25 % van de uitspraken van het hof van assisen hoger beroep wordt ingesteld. Voor de overheidsfinanciën zal dat dus zeker geen onoverkomelijke bijkomende last opleveren.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée par l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 326 du Code d'instruction criminelle, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, le quatrième alinéa est remplacé comme suit:

"Il indique aux jurés que l'accusé ne peut être déclaré coupable des faits lui reprochés qu'à la majorité qualifiée."

Art. 3

À l'article 327 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. à l'alinéa 1er, les mots "avec la cour" sont insérés entre les mots "se rendent" et "dans la chambre";

2. à l'alinéa 3, les mots "le ou la chef des jurés leur fait lecture" sont remplacés par les mots "le ou la chef des jurés ainsi que le président leur font lecture".

Art. 4

À l'article 328 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. à l'alinéa 1er, les mots "et la cour" sont insérés entre les mots "les jurés" et les mots "ne peuvent sortir";

2. à l'alinéa 2, la phrase "Celui-ci ne doit y pénétrer ...et du greffier" est abrogée;

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 326 van het Wetboek van Strafvordering, vervangen bij de wet van 21 december 2009, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"Hij deelt de gezworenen mee dat de beschuldigde alleen bij gekwalificeerde meerderheid schuldig kan worden verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten."

Art. 3

In artikel 327 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in het eerste lid worden tussen de woorden "begeven dezen zich" en "naar de beraadslagingskamer", de woorden "met het hof" ingevoegd;

2. in het derde lid worden de woorden "leest het hoofd van de jury" vervangen door de woorden "lezen het hoofd van de jury en de voorzitter".

Art. 4

In artikel 328 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in het eerste lid worden tussen de woorden "De gezworenen" en het woord "mogen", de woorden "en het hof" ingevoegd;

2. in het tweede lid wordt de zin "Deze zal er niet binnentreden, tenzij hij geroepen wordt door het hoofd van de jury, onder meer om te antwoorden op rechtsvragen en vergezeld wordt door zijn assessoren, de beschuldigde en zijn verdediger, door de burgerlijke partij en haar raadsman, door het openbaar ministerie en de griffier." weggelaten;

3. à l'alinéa 3, les mots "est tenu de donner" sont remplacés par le mot "donne".

Art. 5

À l'article 329 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont insérés les mots "et la cour" après "les jurés".

Art. 6

L'article 329*bis* du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, est complété par les deux alinéas suivants:

"En ce qui concerne la cour, les billets seront imprimés et pourvus, à l'aide d'un cachet, du sceau de la cour d'assises.

Au milieu figurera, en caractères très lisibles, le mot "oui" et en bas figurera en caractère très lisible le mot "non".

Art. 7

À l'article 329*ter* du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. entre le premier alinéa et le second alinéa, est inséré l'alinéa suivant:

"La cour disposera de trois billets non pliés, tels que décrits à l'article 329*bis*.";

2. cet article est complété par l'alinéa suivant:

"Les magistrats composant la cour votent de même entre les mains du président."

Art. 8

À l'article 329*quater* du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, à l'alinéa 2, sont insérés les mots "et la cour" entre les mots "les jurés" et "répondront".

3. in het derde lid worden de woorden "is gehouden aan de bevelhebber van de betrokken politiedienst schriftelijk het bepaalde bevel te geven" vervangen door de woorden "geeft aan de bevelhebber van de betrokken politiedienst schriftelijk het bepaalde bevel".

Art. 5

In artikel 329 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden tussen de woorden "De gezworenen" en het woord "beraadslagen", de woorden "en het hof" ingevoegd.

Art. 6

Artikel 329*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, wordt aangevuld met de volgende twee leden:

"Met betrekking tot het hof worden de briefjes gedrukt en gestempeld met het zegel van het hof van assisen.

Deze bevatten in het midden, in zeer leesbare letters, het woord "ja", en onderdaan, in zeer leesbare letters, het woord "neen".

Art. 7

In artikel 329*ter* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. tussen het eerste en het tweede lid wordt het volgende lid ingevoegd:

"Het hof beschikt over drie ongesloten briefjes, zoals bepaald bij artikel 329*bis*.";

2. dit artikel wordt aangevuld met het volgende lid:

"De magistraten van het hof stemmen op dezelfde wijze in handen van de voorzitter."

Art. 8

In artikel 329*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden in het tweede lid tussen de woorden "De gezworenen" en het woord "antwoorden", de woorden "en het hof" ingevoegd.

Art. 9

À l'article 329sexies du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, le dernier alinéa est complété par les mots "et de la cour".

Art. 10

À l'article 330 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. les mots "le ou la chef du jury" sont remplacés par les mots "le président de la cour";

2. cet article est complété par l'alinéa suivant:

"Dans ce cas, il procédé à un second vote."

Art. 11

À l'article 331 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. à l'alinéa 1er, les mots "de dix voix sur quinze" sont insérés entre les mots "à la majorité" et les mots "à peine de nullité";

2. à l'alinéa 2, les mots "En cas d'égalité de voix" sont remplacés par les mots "Si au deuxième tour, la majorité dont question à l'alinéa 1er n'est pas atteinte".

Art.12

L'article 332 du même Code est abrogé.

Art. 13

L'article 333 du même Code est abrogé.

Art. 14

À l'article 334 du même code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

Art. 9

In artikel 329sexies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden in het laatste lid tussen de woorden "van de jury" en het woord "verbrand", de woorden "en van het hof" ingevoegd.

Art. 10

In artikel 330 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. de woorden "het hoofd van de jury" worden vervangen door de woorden "de voorzitter van het hof";

2. dit artikel wordt aangevuld met het volgende lid:

"In dat geval gaat hij over tot een tweede stemming."

Art. 11

In artikel 331 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in het eerste lid, worden de woorden "wordt genomen bij meerderheid van stemmen, op straffe van nietigheid" vervangen door de woorden "wordt op straffe van nietigheid genomen bij een meerderheid van tien op vijftien stemmen";

2. in het tweede lid, worden de woorden "Bij staking van stemmen" vervangen door de woorden "Als bij de tweede ronde de in het eerste lid bedoelde meerderheid niet is gehaald,".

Art. 12

Artikel 332 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 13

Artikel 333 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 14

In artikel 334 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. l'alinéa 1er est abrogé;
2. au second alinéa:
 - a. le mot "ils" est remplacé par les mots "le jury et la cour";
 - b. le mot "principales" est abrogé;
3. entre le deuxième et le troisième alinéa est inséré l'alinéa suivant:

"Le questionnaire portant la décision du jury et de la cour est joint à la formulation des motifs."

Art. 15

L'article 335 du même Code est abrogé.

Art. 16

L'article 336 du même Code est abrogé.

Art. 17

À l'article 337 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, sont apportées les modifications suivantes:

1. à l'alinéa 2:
 - a. les mots " , ouvre l'enveloppe contenant la déclaration du jury, qui est versée au dossier" sont abrogés;
 - b. le mot "déclaration" est remplacé par le mot "décision";
 - c. les mots "et de la cour" sont insérés entre les mots "du jury" et les mots "et fait mention";
 - d. les mots "le cas échéant, de l'application de l'article 335 et" sont abrogés;
2. le dernier alinéa est abrogé.

Art. 18

L'article 339 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, est complété par les mots suivants: " , nonobstant le recours en appel et le pourvoi en cassation".

1. het eerste lid wordt opgeheven;
2. in het tweede lid:
 - a. wordt het woord "zij" vervangen door de woorden "de jury en het hof";
 - b. wordt het woord "voornaamste" weggelaten;
3. tussen het tweede en het derde lid wordt het volgende lid ingevoegd:

"De vragenlijst met de beslissing van de jury en het hof wordt bij de formulering van de redenen gevoegd."

Art. 15

Artikel 335 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 16

Artikel 336 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 17

In artikel 337 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. in het tweede lid:
 - a. worden de woorden " , opent de enveloppe met de verklaring van de jury, die gevoegd wordt aan het dossier," weggelaten;
 - b. wordt het woord "verklaring" vervangen door het woord "beslissing";
 - c. worden tussen de woorden "van de jury" en de woorden "en maakt", de woorden "en van het hof" ingevoegd;
 - d. worden de woorden "en maakt in voorkomend geval melding van de toepassing van artikel 335 en van de motivering" vervangen door de woorden "en maakt melding van de motivering";
2. het laatste lid wordt opgeheven.

Art. 18

Artikel 339 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, wordt aangevuld met de volgende woorden: "niettegenstaande instelling van beroep en voorziening in cassatie".

Art. 19

À l'article 352 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Néanmoins, s'il y a eu condamnation, cette restitution ne sera faite qu'en justifiant, par le propriétaire, que le condamné a laissé passer les délais d'appel en cour d'assises ou de pourvoi en cassation ou, s'il a fait appel ou s'il s'est pourvu, que l'affaire est définitivement terminée.”

Art. 20

L'article 355 du même Code est remplacé comme suit:

“Art. 355. Les arrêts de la cour d'assises peuvent, sous réserve de l'application des articles de la section 2, être attaqués par la voie de l'appel et par la voie de la cassation dans les formes déterminées par la loi.”

Art. 21

À l'article 359 du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, à l'alinéa 1er, les mots “d'assises d'appel” sont insérés entre le mot “arrêt” et les mots “a été prononcé”.

Art. 22

La section 3 du chapitre VII est renommée “section 4. Du pourvoi en cassation”.

Art. 23

Dans le Chapitre VII, du titre II, du même Code, est inséré par une nouvelle section 3, comprenant les articles 359/1 à 359/12, rédigée comme suit:

“Section 3. De l'appel

Sous-section 1. Dispositions générales

Art. 359/1. Les arrêts rendus par la cour d'assises en premier ressort peuvent faire l'objet d'un appel dans les conditions prévues par la présente section.

Art. 19

In artikel 352 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“In geval van veroordeling evenwel zal die teruggave slechts geschieden indien de eigenaar bewijst dat de veroordeelde de termijn heeft laten verstrijken zonder bij het hof van assisen beroep in te stellen of zich in cassatie te voorzien of, heeft hij wel beroep ingesteld of zich voorzien, dat de zaak definitief afgedaan is.”

Art. 20

Artikel 335 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Art. 335. De arresten van het hof van assisen kunnen, onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen van afdeling 2, worden bestreden door het rechtsmiddel van het beroep en het rechtsmiddel van de cassatie en in de vorm bij de wet bepaald.”

Art. 21

In artikel 359 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden in het eerste lid tussen de woorden “het arrest” en de woorden “in zijn aanwezigheid is uitgesproken”, de woorden “van het Hof van assisen van beroep” ingevoegd.

Art. 22

Afdeling 3 van hoofdstuk VII wordt “afdeling 4. Voorziening in cassatie”.

Art. 23

In Hoofdstuk VII van Titel II van hetzelfde Wetboek wordt een nieuwe Afdeling 3 ingevoegd, die de artikelen 359/1 tot 359/12 omvat en luidt als volgt:

“Afdeling 3. Hoger beroep

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 359/1. Tegen de in eerste aanleg gewezen arresten van het hof van assisen kan beroep worden ingesteld overeenkomstig de in deze afdeling bepaalde voorwaarden.

Cet appel est porté devant une autre cour d'assises désignée par la Cour de cassation.

Cette cour d'assises procède au réexamen de l'affaire, selon les modalités et dans les conditions prévues par les chapitres II à VI du présent titre.

Art. 359/2. La faculté d'appeler appartient:

- 1° à l'accusé;
- 2° au ministère public, même en cas d'arrêt d'acquiescement;
- 3° à la personne civilement responsable, quant à ses intérêts civils;
- 4° à la partie civile, quant à ses intérêts civils.

Art. 359/3. La cour d'assises statuant en appel sur l'action publique ne peut, sur le seul appel de l'accusé, aggraver le sort de ce dernier.

Art. 359/4. Le sursis à l'exécution de l'arrêt visé à l'article 203, § 3, n'est pas applicable, sans préjudice de l'application de l'article 338.

Art. 359/5. Lorsque la cour d'assises n'est pas saisie de l'appel formé contre le jugement rendu sur l'action publique, l'appel formé par une partie contre le seul jugement rendu sur l'action civile est porté devant la cour d'appel. Les articles 369 et 370 ne sont pas applicables.

Art. 359/6. Pendant les délais d'appel et durant l'instance d'appel, il est sursis à l'exécution de l'arrêt sur l'action civile, sous réserve des dispositions de l'article 252.

Sous-section 2. Délais et formes de l'appel

Art. 359/7. L'appel est interjeté dans un délai de dix jours, à compter du prononcé de l'arrêt.

Art. 359/8. En cas d'appel d'une partie, pendant les délais ci-dessus, les autres parties ont un délai supplémentaire de cinq jours pour interjeter appel.

Art. 359/9. L'accusé peut se désister de son appel jusqu'à son interrogatoire par le président prévu par l'article 80.

Dat beroep wordt ingesteld bij een ander hof van assisen, dat wordt aangewezen door het Hof van Cassatie.

Dat hof van assisen onderzoekt de zaak opnieuw volgens de nadere regels en voorwaarden bepaald bij de hoofdstukken II tot VI van deze titel.

Art. 359/2. Het recht om hoger beroep in te stellen behoort:

- 1° aan de beschuldigde;
- 2° aan het openbaar ministerie, zelfs in geval van vrijspraak;
- 3° aan de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, wat zijn burgerlijke belangen betreft;
- 4° aan de burgerlijke partij, wat haar burgerlijke belangen betreft.

Art. 359/3. Het hof van assisen dat in hoger beroep uitspraak doet over de strafvordering mag, zelfs indien enkel door de beschuldigde hoger beroep werd ingesteld, de straf van die laatste niet verzwaren.

Art. 359/4. Het uitstel van de tenuitvoerlegging van het arrest als bedoeld in artikel 203, § 3, is niet van toepassing, onverminderd de toepassing van artikel 338.

Art. 359/5. Als het beroep tegen het vonnis over de strafvordering niet aanhangig wordt gemaakt bij het hof van assisen, wordt het beroep dat door een partij uitsluitend wordt ingesteld tegen het vonnis over de burgerlijke rechtsvordering ingediend bij het hof van beroep. De artikelen 369 en 370 zijn niet van toepassing.

Art. 359/6. Tijdens de termijnen van hoger beroep en in de loop van het hoger beroep wordt de tenuitvoerlegging van het arrest over de burgerlijke rechtsvordering opgeschort, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 252.

Onderafdeling 2. Termijnen en vormen van het hoger beroep

Art. 359/7. Het hoger beroep wordt ingesteld binnen een termijn van tien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

Art. 359/8. Ingeval een partij tijdens de voormelde termijnen hoger beroep instelt, beschikken de andere partijen over een bijkomende termijn van vijf dagen om hoger beroep in te stellen.

Art. 359/9. De beschuldigde kan afstand doen van het hoger beroep tot op het ogenblik dat hij, zoals bepaald bij artikel 80, door de voorzitter wordt verhoord.

Ce désistement rend caducs les appels incidents formés par le ministère public ou les autres parties.

Le désistement d'appel est constaté par ordonnance du président de la Cour de cassation lorsque celle-ci est saisie en application de l'article 359/1 ou par ordonnance du président de la cour d'assises.

Art. 359/10. La déclaration d'appel est faite au greffe de la cour d'assises qui a rendu la décision attaquée.

Elle est signée par le greffier, et par l'appelant lui-même ou son avocat.

Sous-Section 3. Désignation de la cour d'assises statuant en appel

Art. 359/11. Dès que l'appel a été enregistré, le ministère public adresse sans délai au greffe de la cour de cassation, avec ses observations éventuelles, la décision attaquée et, le cas échéant, le dossier de la procédure.

Dans le mois qui suit la réception de l'appel, la Cour de cassation, après avoir recueilli les observations écrites du ministère public et des parties ou de leurs avocats, désigne la cour d'assises chargée de statuer en appel, et le délai dans lequel celle-ci doit se réunir.

Art. 359/12. Si la Cour de cassation constate que l'appel n'a pas été formé dans les délais prévus par la loi ou porte sur un arrêt qui n'est pas susceptible d'appel, elle dit n'y avoir pas lieu à désignation d'une cour d'assises chargée de statuer en appel."

11 septembre 2010

Marie-Christine MARGHEM (MR)

Door die afstand van hoger beroep vervallen de incidentele beroepen van het openbaar ministerie of van de andere partijen.

De afstand van hoger beroep wordt vastgesteld bij beschikking van de voorzitter van het Hof van Cassatie als de zaak met toepassing van artikel 359/1 bij dat Hof aanhangig is gemaakt, of bij beschikking van de voorzitter van het hof van assisen.

Art. 359/10. De verklaring van hoger beroep wordt gedaan ter griffie van het hof van assisen dat de bestreden beslissing heeft gewezen.

Ze wordt ondertekend door de griffier en door de appellant zelf dan wel zijn advocaat.

Onderafdeling 3. Aanwijzing van het hof van assisen dat uitspraak doet in hoger beroep

Art. 359/11. Zodra het hoger beroep werd geregistreerd, bezorgt het openbaar ministerie de bestreden beslissing met zijn eventuele opmerkingen, alsook, in voorkomend geval, het procesdossier, onverwijld aan de griffie van het Hof van Cassatie.

Binnen een maand volgend op de ontvangst van het hoger beroep wijst het Hof van Cassatie, na kennis te hebben genomen van de schriftelijke opmerkingen van het openbaar ministerie en van de partijen of hun advocaten, het hof van assisen aan dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep en bepaalt het de termijn waarbinnen dat hof van assisen moet bijeenkomen.

Art. 359/12. Als het Hof van Cassatie vaststelt dat het hoger beroep niet binnen de door de wet bepaalde termijnen is ingesteld of dat het betrekking heeft op een arrest waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld, geeft het aan dat er geen grond is om een hof van assisen aan te wijzen dat ermee wordt belast uitspraak te doen in hoger beroep."

11 september 2010